

Ürəyi Vətən eşqiylə döyünən şair

İnsan var ki, öz yurdundan kənarında yaşadığı üçün qolbi daim Vətən həsrəti ilə döyünür. Əliş Əhmədov da belələrləndir. O, Qərbi Azərbaycanın Qafan rayonunun Şəhərcik kəndində dünyaya göz açıb. Orta məktəbi müvəffəqiyyətlə bitirdikdən sonra, Xalq Təsərrüfatı İnstitutuna qəbul olur və təhsillini bitirir. Uzun illərdir Xətai rayonunda Təhsil şöbəsində baş mühasib vəzifəsində çalışıb.

Mən Əliş müəllimi 30 ildən artıqdır ki, tanıyıram. Özüm uzun müddət Xətai rayonunda 58 nömrəli tam orta məktəbdə dərs-hissə müdiri işləmişəm. Təbiidir ki, məktəb rəhbərlərinin həmişə mühasibliyi işi düşür...

1988-ci ildə nankor ermənilər Qərbi Azərbaycandan azərbaycanlıları deportasiya etdikdən sonra bir çox azərbaycanlılar Bakı şəhərinə pənah götürüldülər. Onların içərisində biz də var idik...

Xocalının anım günündə Əliş Hüseynovdan müsahibə götürürdüm. Əliş müəllim qeyd etdi ki, ermənilər qorxaq millətdir: "Biz cavanlıqda həmişə erməni dıqalarına üstünlüklə cavab verirdik. Bir gün gələcək ki, ermənilər bizim dizimizin altına yığılıb yalvaracaqlar. Mən həmişə inanırdım ki, Ulu Öndər Azərbaycan xalqını bu bələdən qurtaracaqdır. Taleh elə gətirdi ki, Ulu öndərin yarım qalan işini bizim Ali Baş Komandan İlham Əliyev yerinə yetirdi. Bəli bu gün bizim sevincimizin həddi-hüdudu yoxdur. Biz bundan sonra da hamımız bir nəfər kimi, Ali Baş Komandanın ətrafında bir yumruq kimi birləşməliyik".

Əliş müəllim şeir yazmaqda məşğuldur. Artıq onun 4-cü kitabı da işıq üzünə görüb. Bu münasibətlə onun son kitabından bəzi seçmələri təqdim edirik.

Məmmədhasən MƏMMƏDOV

Əliş ƏHMƏDOĞLU

Ulu Öndər

Millət sona arxa, sən də millətə,
Yurdumun ümidi, pənahi oldun.
Günəş tok qoləbə çalıb zülmətə,
Vətənin işıqlı sabahı oldun.

Haqqın keşikçisi haqdan doğulub,
Ayağının altında torpağı görüb.
Müdrilər həmişə zirvədə olub.
Müdrilər həmişə uzağı görüb.

Yurdu xilas etdin çox yağıldardan,
Sərhəd çökürdü belədən-bələ.
Hər zəka bacarmaz Vətəni dardan,
Milləti düşməndən qoruya bilə.

Haqq-ədalət budur, həqiqət budur,
Görənlər gözündə bir heyrət gedir.
Qurduğun dövlətdə sular durudur,
Çəkdiyən yollarla bir millət gedir.

Oğul borcu - Ata yolu

Artıb çoxalırıq bir budaq-budaq,
Azalan, tükənən millət deyilmiş.
Dünyada insanın sərəfatı olmaq,
Hər insan oğluna qismət deyilmiş.

Sabah gül açacaq dünən yanən yurd,
Buzu oridocək dağ sənə-sinə.
Bayrağı ucada dalğalanan yurd,
Həmişə güvənib sorkordosinə.

Bir sim üstündədi ürok ilə dil,
Köksündə hayqıran haqqın səsidir.
Axı məmləkəti tək günəş deyil,
Zəka nurlandırır, ağıl isidir.

Sıravı əsgərdir sözün hər biri,
Görür gələcəyi, görür keçmişini.

Səhvə bərişməməq - cəza tədbiri,
Səhvə bərişləməq - ədalət işi.

Yol var ki, həmişə zirvəyə gedir,
Çay var ki, doryaya dolur axırda.
Oğul millətə oğulluq edir,
Millətin atası olur axırda.

Özü dünyada

(Böyük türk dünyasının
dahi oğlu Mustafa Kamal
Atatürkün şərfinə)

Düşməni dostundan ayırıb seçdi,
Böyük Atatürkün gözü dünyada.
Adı özəmətli, özü vüqarlı,
Qoymadı təklənək bizi dünyada.

Azadlıq eşqinə gəlişi oldu,
Torpağı qoruyan mərd kişi oldu.
Türkün yer üzündə günəşi oldu,
Sındırdı, əritdi buzu dünyada.

Yurdu qorunmadı quru can üçün,
Bir ömür yaşadı min dastan üçün.
Doğudan - Battıya Türkünəstən üçün,
Pozulmaz yazıdır izi dünyada.

Tarixi yaradan türk gözə gəldi,
Tələ təzə gəldi, bəxt təzə gəldi.
Nə qədər düşmənlə üz-üzə gəldi,
Bir yol bükülmədi dizi dünyada.

Şimşəyi qılıncdır, yağışı narın.
Eşqin ürəkdə daşıyanlar.
Əməli, əbədi yaşayanların,
Əbədi qalacaq özü dünyada.

Azərbaycanım

Analar anası, müqəddəs torpaq,
Ümidim, pənahım Vətəndir ancaq.
Adına nə qədər söz yazılacaq,
Tükənməz səhbətim - Azərbaycanım!

Dahilər dahisi övladların var,
Nizami, Füzuli, Sabir, Şəhriyar.
Dünyanın gözüdür bu gözəl diyar,
Çörəyim, sərvətim - Azərbaycanım!

Nə qədər əzabə sən dözə-dözə,
Sevinci, kədəri öyrətdin bizə.
Endir qılıncını düşmənimizə,
Ucalsın şöhrətim - Azərbaycanım!

Sən Qoç Koroğlular yurdu olmusan,
Böyük Babəklərdən ad-san almısan.
Nəbinlə, Həzinlə yadda qalmısan,
Eşqim, məhbəbətüm - Azərbaycanım!

Müqəddəs torpağın qanla sulanıb,
Düşmənin tankları burda sınıanıb.
Nə qədər övladın odlara yanıb,
Sonsən ziyarətüm - Azərbaycanım!

Türkmənçay dizimə toxunan daşdı,
Kəpəz Savalandan aralanmışdı.
"Mərkəz" üstümüzə havalanmışdı,
Sınmadı millətim - Azərbaycanım!

Ağrı-acıllı illər keçmişəm,
Kədəri udmuşam, qəmi içmişəm.
Obandan, elimdən niyə köçmüşəm?-
Ulu məmləkətim - Azərbaycanım!

Torpağın oyansın, daşın oyansın,
Nankor düşmənlərin odlara yansın.
Qoşa qanad kimi qoşa dayansın,
Qüdrətim, qeyrətim - Azərbaycanım!

Ürəylimsən, Türkiyə

Uzun illər ayrı düşdük sənənlə,
Harda olsan görəyimsən, Türkiyə.
Dər günündə mən qarşıya arxayam,
Sən də mənə küreyimsən, Türkiyə.

Türk elləri elə belimə uzaqdır,
Bir kök üstə neçə-neçə budaqdır.
Mənə qolum qollarına dayaqdır,
Bükülməyən biləyimsən, Türkiyə.

Tarix boyu səs çıxmayıb tək öldən,
Uzanırsa, gözəlirini çək öldən.
Mən dilinin özberiyəm özöldən,
Sən də mənə diləyimsən, Türkiyə.

Bağçasında Təbriz adlı bağı var,
Bu dünyanın Şuşa adlı dağı var.
Yaraların bir sağalan çağı var,
Dünya bilir dirəyimsən, Türkiyə.

Gələnlər nə qəssədə, nə qəmdə,
Tələyimiz bir qırmızı qələmdə.
Azərbaycan yalqız deyil sənəmdə,
Qoşa vuran ürəyimsən, Türkiyə.